

KUNINKAAN VASTAANOTTAMINEN HELSINGISSÄ

Loistava vastaanotto. — Kuningas suvainnut puhua. — Paljo armonosotuksia. — Lähetystö Amerikasta mukana. — Suuri manööveri. — Paljo kansaa koolia.

Helsinki, elok. 2 p. — Suomalainen apuristi "Viilipyyty", joka hyljää arvokkaana perjetti rantaan muiden suomalaisten sotatovereiden "Suomen Leijonan" ja "Lahtarin" jäädessä u lapalle, toi tullessaan Suomeen Mecklenburg-Schwerinin herttua, joka u seiden henkilöiden toivomuksesta oli lupautunut vastaanottamaan Suomen kruunun.

Rannassa olivat herttua vastassa hänen yhäisyytensä Pehr Svinhufvud, hänen yhäisyytensä Jonas Castren, hänen yhäisyytensä rovasti Vuorima, hänen yhäisyytensä E. Nevanlinna, hänen yhäisyytensä Eveliina Alakulju, hänen yhäisyytensä Sinebrykoff, tunnettu "Sff"-merkillä va rustetun olutalun edustaja, hänen yhäisyytensä Taavi Laitinen, yliopiston lääketieteellisen osaston johtaja, hänen yhäisyytensä valtuuston puheenjohtaja Homen, hänen yhäisyytensä sanomalehtitoimittaja Rantakari, hänen yhäisyytensä hoviruonolla Niinari Kianto ja hänen yhäisyytensä Juhani Aho.

Kaupat ei heidän yhäisyyksiensä tarvinut odottaa, kun "Viilipyyty" lipui rantaan; heidän yhäisyyksiensä luoksi rakennettiin polku hienosta sametista, joka johti laivan kannelle saakka.

Tämän jälkeen hänen yhäisyytensä ylhöimonojenjohtaja kreivi Karl Adolph Magnus Hieronymus Friedrich August Wilhelm von Lügen-Reinecke Hoehverrathen-Kraacke-Reinecke liikuttuksesta värjävällä äänellä huusi:

— Kuningas on tullut! Tällöin heidän yhäisyytensä Svinhufvud, Jonas Castren, Vuorima, Nevanlinna, Eveliina Alakulju, Sinebrykoff ("Sff"), Taavi Laitinen, Homen, Rantakari, Kianto ja Aho laskeutuivat polvilleen ja ylenivät mielen palavaan rukoukseen hänen majesteettinsa Adolph Friedrich-Mecklenburg-Schwerin-Strelitz-Hohenzollern-Hohenlohe-Habsburg-Oldenburg-Southern-Glücksburg-Hessen-Hannoverin herttua-kreivi-paroonin ja nyttemmin hänen majesteettinsa Suomen kuninkaan puolesta.

Rukouksen toimitti hänen yhäisyytensä hovisaarnaaja Nikodemus Mikael Vuorima von Slaktare, jonka jälkeen hänen yhäisyytensä hovikapellimestari, kuninkaallinen lukkari Eino Rautavaara von Schläger viritti virren:

"Ilotse morsian Ja riennä vastahan! Nyt joutuu yksin tänne, Jo enustettu ennen. Ylistys, hoosianna Davidin poljal' aina!"

Jonka jälkeen hänen keisarillinen korkeus ja kuninkaallinen majesteettinsa Adolph Friedrich Mecklenburg-Schwerin-Strelitz-Hohenzollern-Hohenlohe-Habsburg-Oldenburg-Southern-Glücksburg-Hessen-Hannoverin kuninkaallinen majesteettinsa hovimestari paroni Otto Wilhelm Karl August Franz von Aflander-Backfisch-Backpflanze-Pussangel von Haanemannin käsivarten nojaten suvalisti astua samettiselle käytävälle, joka johti heidän yhäisyyksiensä luon.

Hänen majesteettinsä ojentasi sitten Suomen kruunun, valitkun ja valtakunnan oman ent. museonjohtaja, jalkaväen kenraali, ratsuväen eversti, insinööri- ja lääketieteen professori, kuninkaallinen ritarikunnan jäsen ja kaikkien vapaudenritaristien omistaja Karl Emil Anders von Silvo, jolle hänen majesteettinsa Adolph Friedrich Mecklenburg-Schwerin jne. suvalisti sanoa nauttimaan kiittäviä ja rohkaisevia sanoja, samalla ylentäen hänet Pyhän Junkkerin ritarikunnan kolmannen luokan ritariksi sekä miekohtaisesti kiinnittäen hänen rintansa rautaristin osottamaan urhoollisuudesta.

Tämän jälkeen otti hänen majesteettinsa huostaansa kymmenkertaisen poliisi- ja lahtarikaarti, kuljettajan hänet ent. Bobrikoffin asuntoon, joka nyt kuuluu Suomen kuningaskunnalle, jolloin hänen yhäisyytensä Pehr Svinhufvud, tunnettu leikkisyydellä, joka ei lainkaan fikkonut juhlatunneita, vaan päinvastoin sitä sattuivat ja yhäisyytensä kohotti, lausui että nyt tämänkin linnun palvelee vapauden ja korkeiden kansallishyönteiden asiaa, kun entiset sortajat on ajettu pois ja kansanvalta rehoittaa kaikkialla, johon hänen majesteettinsa Adolph Friedrich Mecklenburg-Schwerin jne. suvalisti antaa hovihäätötoimitsijansa paroni Kyros Magnus von Wiederkauerin vastata, jonka tämä vielä hovimiehen sulavuuella, puhe otettiin heidän yhäisyyksiensä puolesta uutena armonosotuksena ja yhteisymmärryksen merkkinä vastaan.

Pitkin tietä oli suuret, tuhaturkut set kansalliset hurmaamassa hänen majesteettinsä, ja sanotaan sen tulleen maksamaan Suomen kuningaskunnan pääkaupungille Helsingille satoja tuhansia markkoja. Itäpäivällä pidettiin hänen majesteettinsa linnan kohdalla manööveri tullaan ottivat osaa kaikki kaupungis-

sa olevat lahtarikaartit kenraali von Silvon johdolla, jolloin kuningas taas antoi yhden näytteen tavattomasta jantolielisyydestään ja kunniolitukseltaan kansaa kohtaan, lausuen nämä varmaankin kaikkien aikojen historissa painavat ja ihmeteltävät ynnä kansan syvästi tunteista osottavat sanat suomeksi:

"Elekön Suomi", johon yhdyttiin. Tämän jälkeen vielä esitettiin entisen eduskunnan jäsenen lähetystölle hänen majesteettinsa suvalisti lausua, että nyt, kun kansa on päästetty valtaan, toivottavasti loppuvat ne kauhuteot, joita on tapahtunut tässä ihannassa maassa, varsinkin kun pahimmat metelöitsijät on hirtetty.

Tässä historiallisessa juhlassa valittiin mitkä korkein ja yleisin mielellä, jota lisäksi se, että samaan aikaan saapui Yhdysvalloista joukko suomalaisia, jotka, edustaan siellä ilmestyviä julkunteleitä, toivat myörimmät tervehdykset sekä adressin niiltä Amerikan suomalaisilta ja niiden sanomalehdiltä, jotka käsitteivät kuningasvallan laajakantoisuuden ja merkityksen. Heille ilmoitti hovimisteri, että armonosotukset tullaan antamaan myöhemmin. — Työm.

Järjestömme asioita

PIIRIJÄRJESTÄJÄ HAUTAMON LUENTOTILAISUUDET OREGONISSA JA WASHINGTONISSA

Elokkuulla: — Independence 12 ja 13 p:nä. — Graves Harborissa alkaen 14 p:nä jatkuvaasi 25 p:n ihtaan saakka. — Aberdeenin ja Hoquiamin osastojen määräämissä järjestyksessä. — Raymondissa 26 ja 27 p:nä. — Itä-Columbiassa 28 ja 29 p:nä. — Sen jälkeen tulee puhua Ala-Columbian kirkon kesäjuhlien, joiden jälkeen jätetään matkansa jälkeen Portlandiin ja sieltä Tacomaan ja edelleen pohjois-Washingtonin Washingtonin valtiokomitean järjestysten mukaan Länsipiirin piirisihteerin.

Omistava ja omistamaton luokka

Kirj. A. Pannekoek.

Sosiaalidemokratisen työväestön käynnä valtiollinen taistelu, josta jokainen vaalitaistelu on ainoastaan pieni osa, ei ole ensi kädessä taistelua eriväestöstä valtiollistokista ja lakivaatimuksesta vaan yleistä luokkataistelua omistavien ja omistamattomien luokkien kesken. Sen oikein ymmärtämiseksi on tarpeellista lähemmin tutustua taisteliin, taisteluun siviiliin ja päämäärin.

Voit näyttää, kun taisteleva puolueita tällä tavalla nimitetään, että olisi tehty rahaomistusta tulot luokkarotuksen perustaksi. Porvarilliset vastustajat, sen usein näin ymmärtävätkin. He ottavat tulo- ja omaisuustalouden käteensä, vetävät pörssiin, jotta siitä eläisi, etsii itselleen sivunsiota maan- tai myöskin tehdastyömiehenä. He ovat siis samalla itsenäisiä maanviljelijöitä ja palkkatyöläisiä. Kotiteollisuuden alla löydämme näennäisesti itsenäisiä käsityöläisiä, jotka sieluineen ja ruumiineen ovat riippuvaisia kapitalistisesta kaupasta. Ettei palkkatyöläinen lainollinen muoto riitä määrittelemään luokkarajojen, sen osottavat lukuisat siirtymiset palkkatyöläisistä ohjajohtajain, osastopäälliköiden, ylinjohtajain, teknikon, piirtäjän pomeien aina työmiehenesakaat. Tässä on usein pahassakin pulassa, kun siirtymisten näin asteittain tapahtuessa piäisi riittävästi määrittää, mitä luokkatunusmerkkejä täytyy ottaa huomioon ja missä luokkien rajat ovat.

Yhteiskuntaelämä tarjoaa meille kirjavan kuvan mitkä erilaisimmista yhteiskuntaluokista joiden tehtävät yhteiskuntaelämässä ja sen kautta myöskin edut ovat milloin jyrkässä ristijäädessä ja niin toistaan eroavia kuin ajatella saattaa, milloin taas asteittain yhtyvätkin toisiinsa. Eikä tämä kuva kumoakin täydellisesti meidän väitetämme, että yhteiskuntataistelussa on ainoastaan kaksi luokkaa vastakkain? Eikä jo silmäyksin luokkien erilaisiin tehtäviin heti osota, että ainoastaan omaisuuteen perustuva ja kahteen luokkaan on epätieteellinen, paikkansa pitämätön ja ainoastaan kansankiihotustarkotuksia keksitty väite?

Ei. Tämä jako perustuu yhteiskuntajärjestyksen sisimpään olemukseen. Se johtuu siitä erikoisesta osasta, joka rahalla on kapitalismin valtaankohoumista johtaa asti. Raha voi olla kapitalista, s. o. jos sen omistaja osittaa sillä tuotantovälineitä, vuokraa työläisiä ja myy niiden valmistamia tavaroita, niin palaa se takaisin hänen käsiinsä enentyneenä rahana, suurempana, lisää arvolla siunattuna pääoman. Hän ei tarvitse edes itse sitä tehdä; toiset ihmiset kyllä otta-

vat mitä suurimmalla mielihyvällä häneltä huoleksien liikkeen surut, vaivat ja maksavat hänelle hänen pääomansa käyttämisestä osan voitosta korkona. Raha on kapitalismin kautta saanut ominaisuuden kasata omistajilleen korkoja. Jolla siis on rahaa käytettävissään, hän voi taata itselleen työttömiä tuloja.

Nämä tulot ovat syntyneen lisäarvosta, jota muodostuu tuotannossa. Työläisluokka tuottaa työllään summattoman määrän arvoa, ainoastaan osan siitä saa se palkkana takaisin, jälle jäävä osa on lisäarvoa, joka joutuu kapitalistiluokalle. Lisäarvon jakavat eri kapitalistit ja kapitalistiryhmiä keskenään sillä he kaikille elävät siitä. Maanomistajat vaativat osansa, kauppiat ja välittäjät osansa, johtajat ja hyväpalkkaiset liikkeenjohtajat ottavat hekin osansa, rahakapitalistit saavat korkonsa tai voitto-osinkonsa. Lisäarvon jaosta taiselevat he keskenään ja tämän jaon määräävät osaksi taloudelliset lait, osaksi valtiolliset voimat. Meille tärkeätä on se tosiasia, että kaikki ne, joilla on rahaa, sen kautta voivat vaatia osansa lisäarvosta, luonnollisesti edellyttäen, etteivät he entisaikojen satuurien tavoin katke rahojaan vanhoihin sukkiin. Lisäarvo syntyy alempien luokkien riistämistä, joiden työ tuottaa tämän ylijäämän; kaikki nuo luokat, jotka keskenään jakavat lisäarvon, muodostavat yhdessä suuren anastajayhtion, ja jokainen jolla on rahaa, on sen kautta mammonan armosta tämän oivallisen yhtiön osakas.

Tässä on siis syy, jonka nojalla se puhua suuresta luokkavastakkaisuudesta omistavien ja omistamattomien luokkien kesken. Se on siinä, että nämä sanat merkitsevät samaa kuin riistävät ja riistetyt luokat. Joka ei mitään omista, on pakotettu, voidakseen elää, myymään työvoimansa tuotantovälineiden omistajille, siis välillisesti pääomanomistajille. Nämä antavat hänelle raskaasta ja pitkästä työstä palkan, joka juuri niukin naukin riittää puuteen alaiseen elantoon ja lopun hänen tuotannostaan arvosta piistävät he taskuunsa. Jolla ei mitään ole, se saa kauniisti jättää itsensä riistettäväksi; tuotantovälineiden yksityisomistus sulkee hänetä kaikki muut tiet. Asiantilaita jää jokseenkin samanlaisiksi, vaikka työmiehen omistaisi hiinkasen rahaa, jonka korko olisi pieniä lisänä hänen palkkaansa. Vaikka hänellä olisikin rahaa pankissa ei hän vielä ole riistetty sen kautta. Korossa saa hän tosin aivan mittämättömän pienen osan suuresta lisäarvovälistä, joka puristetaan koko työläisluokalta, mutta tämä pieni osanen ei paljoakaan paina sen lisäarvon rinnalla, jonka hän itse palkkatyöllään liittää kokonaisuutensa. Hän suurentaa tätä lisäarvomäärää, häntä riistetään, hän on samanlaisessa asemassa kuin hänen toverinsakin. Tavallisesti ei hän tätä rahanapudakkaa pääomana, vaan säästönä, josta hän työttömyyden tai sairauden tai tapaturman sattuuksa saa elantonsa.

Mutta heti kun omaisuus kohoaa yli vissan rajan, tekee se omistajalle mahdolliseksi elää riistämällä oman työn asemasta vaatimattomassa muodossa, jos hän on pieni korillaan eläjä tai pienliikkeen harjoittaja, loisteliasti ja ylellisesti, jos hän kuuluu rikkaisiin. Niin monenlaiset kuin näiden kesken luokkeroavaisuudet ovatkin, niin erilaisia aktiivisia tai passiivisia toimia kuin heillä kullakin on riistämässä, niin kiivaasti kuin he vielä saaliin jaossa toisiaan yliaavat ja keskenään kamppailevatkin, jonka vuoksi heidän omaisuutensa ei aina ole varmalla pohjalla — niin on heillä kuitenkin yksi yhteinen etu ja pyrkimysperä, koska he kaikki ovat riistämisen osantottajia. Suuressa yhteiskunnallisessa riidassa riistäjien ja riistettyjen kesken ei kysytä omaisuuden suurutta riistäjien osuuskunnan jäsenten kesken.

Tässä selostuksessa käy heti selville, ettemme väitä, että yhteiskunnan muodostavat ainoastaan nämä molemmat ryhmät. Niiden välillä on kerros, josta ei voida sanoa kumpaa ryhmää lähempänä se on, esim. talonpoika, joka riistää työmiestä, mutta jota itseä maanomistajia riistää, tai virkamies, joka saa keskinäisen palkan. Mille kannalle hän asettuu suuressa valtiollisessa taistelussa käy selvillä vasta erikoisesti tutkittaessa hänen luokka-asemaansa. Mutta ihmisten ja luokkien enemmistön nähdessä pitää paikkansa että heidän erilaiset ja erikoiset yhteiskunnalliset toimensa suuressa valtiollisessa taistelussa

syryjyivät sen suuren peruskysymyksen taakse, kuuluvatko he omistaviin vai omistamattomiin s. o. riistajiin vai riistettyihin.

Mexicon öljyrikkaudet Yhdysvaltain kapitalistien kynissä

Koettavat saada hallitusta suojelemaan anastuksiaan.

Kirjoittanut Louis Waldam, sosialistinen edustaja New Yorkin valtion lainlaajituskunnassa. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 9, 1918, as received by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Askeinen seikkas Yhdysvaltain ja Mexikon hallituksen välillä öljyveron takia on omiaan antakamaan silmiä, vaikkakin sotatilanne tekee kansalle mahdolliseksi kiinnittää tähän asiaan suurtakaan huomiota. Tuskin tiedetään mistä on kysymys vaikka suhteemme Mexikon kanssa ovatkin käyneet kireiksi. New York Times esim. selittää aseman olevan vakavan, ja se onkin. Mutta mistä sitten oikeastaan on kysymys?

Mexikon hallitus laati verotuslain, joka määrää maanomistajien maksamaan öljyn tuotannosta veron ja palkinnon joka rahassa tai luonnossa hallitukselle. Mexikon öljylähteiden omistajat ja öljyteollisuuden harjoittajat ovat suurimmaksi osaksi yhdysvaltalaisia ja englantilaisia kapitalisteja, noutuen niiden pääomasijoitukset lähes kolmeaantaa miljoonaa dollaria. Kun Mexikon verotuslaki Carranzan antamalla määräyksellä astui voimaan, menivät näiden öljykapitalistien edustajat Yhdysvaltain lähettilään Fletcherin puheille, joka esitti heidän valituksensa Yhdysvaltain hallitukselle.

Viime huhtikuulla asetti Yhdysvaltain valtiovero lähettiläs Fletcherin kautta Mexikon hallitukselle lähettämässään ankarassa nootissa sille kannalle, että kysymyksessä oleva verotuslaki on takavarikoiva luonteeltaan, otaen omaisuuden "ilman lain määräästä". Nootissa selitettiin että "Yhdysvaltain hallituksen velvollisuutena on mitä vakavammin ja kunnioittavammin kiinnittää Mexikon hallituksen huomiota siihen että saattaa syntyä tilanne, jossa se (Yhdysvaltain hallitus) on pakotettu suojelemaan alamaistensa Mexikossa olevaa omaisuutta, jota yllämainittu laki uhkaa riistää tai vahingoittaa." Jos Mexiko siis pysyy päätöksessään lain voimaansattamisesta, on siitä vain yksi seuraus.

Kuusi vuotta kestäneen sisällissuuren riitelyn, vallankumouksen ja vastavallankumousten jälkeen sai Mexikon kansa viimein nykyisen hallituksen kautta rauhan. Syvästi juurtunut mädännäisyys ja väärä oli poistettava, ulkomaalaisten kapitalistien orjuuttama kansa oli vapautettava vanhat Diazin aikaiset lait, jotka olivat lahjontaneet kapitalistille maan luonnonrikkaukset kuten maat, metsät, kaivokset öljylähteet, vesivoiman ja muut väiset laitokset, oli kumottava Vallankumouksen ja Mexikon kansan uhrauksien ei saanut antaa mennä hukkaan. Mexikossa päätettiin muodostaa kansan tasavalta, eikä voittoilijain.

Mexikon uusi perustuslaki

Näiden seikkojen edellyttämänä laadittiin uusi perustuslaki joka on useissa suhteissa yksi merkillisimpiä asiakirjoja. Taantuneellisesti amerikalaiset lakimiehet, jotka itsepäntaisesti riippuvat kiinni kuolleessa menneisyydessä, kutsuvat sitä "ansari-perustuslaiksi". Edistysmielisiä ihmisiä on se parhain suositella tämän lain puolesta. Ainoa puoli josta sitä voidaan asiallisesti arvostella, on se että se on tavallista yksityiskohtaisempi. Mutta kun otamme huomioon sen tavan, millä amerikalaiset tuomioistuimet ovat selittäneet Yhdysvaltain perustuslain eräitä kohtia — käyttäneet hyväkseen sen lyhytsanaisuutta — kääsitämme me helposti, miksi Mexikon perustuslain laatijat ottivat huomionsa yksityisheitkin niin tarkoin.

Mexikon perustuslain 76:nneen luvun 4-kohdan mukaan ovat "kaikki entisen hallituksen vuodelta 1876 tai sen jälkeen tekemät sitoumukset ja myönnytykset jotka ovat johtaneet maan, veden tai luonnonrikkaukset yksityisten tai yhtiöiden monopolin alaisiksi, uudelleen järjestettävät ja on toimeenpantavalla hallintolaitoksella oikeus julistaa niistä mitättömiksi sellaiset, jotka vakavasti haittaavat kansan etuja." Perustuslaki antaa kansalle oikeuden rajotella yksityisomaisuutta ja määrittellä sen suhteita milloin hyvänsä tavalla jonka se katsoo yleisille eduille hyödylliseksi.

Perustuslain 27:n pykälän mukaan "kansaa omistaa kaikki mineraalilähteet, jotka joko suojella, massana tai kokoumuksina sisältävät aineksia, jotka ovat erilaisia maan varsinaisista muodostumisaineksista, kuten mineraalilähteet, joista voidaan muodostaa teollisuustarpeissa käytettäviä metalleja, ja metallinkaltaisista aineista, jalokivialueet, kivet vuori- ja merivesisuolan, kalliopuutuminen luomat tuotteet milloin niiden saamiseksi on käytettävä kaivamistyötä, lannotus- aineiksi kelpaavat fosforisuolat kottovuneet mineraaliöljyt, petroliumi ja kaikki hiili- ja öljy-pitoiset ainekset, olkootpa ne koettavissa, juoksevaissa tai kaasu- aineissa muodossa." Lain mukaan voivat maata ja vesivoimia omistaa ainoastaan synnynnäiset meksikolaiset tai Mexikon kansallisoikeudet saaneet, ja meksikolaiset yhtiöt. Ulkomaalaisille voidaan myöntää samat oikeudet "edellyttäen että ne sitoutuivat suoraan ulkovaltion kanssa sitottaen että omaisuussuhteissa alistuivat meksikolaisille koskevien säästöjen alaisiksi, eivätkä siis tule turvautumaan kotimaisiin hallituksiinsa, mikäli omaisuuden suojeleminen on kysymyksessä ehdolla että milloin he rikkoivat sopimuksensa, menettävät he kaiken siten saamansa omaisuuden..."

Mexicon öljyrikkaudet Yhdysvaltain kapitalistien kynissä

Koettavat saada hallitusta suojelemaan anastuksiaan.

Kirjoittanut Louis Waldam, sosialistinen edustaja New Yorkin valtion lainlaajituskunnassa. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 9, 1918, as received by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Askeinen seikkas Yhdysvaltain ja Mexikon hallituksen välillä öljyveron takia on omiaan antakamaan silmiä, vaikkakin sotatilanne tekee kansalle mahdolliseksi kiinnittää tähän asiaan suurtakaan huomiota. Tuskin tiedetään mistä on kysymys vaikka suhteemme Mexikon kanssa ovatkin käyneet kireiksi. New York Times esim. selittää aseman olevan vakavan, ja se onkin. Mutta mistä sitten oikeastaan on kysymys?

Mexikon hallitus laati verotuslain, joka määrää maanomistajien maksamaan öljyn tuotannosta veron ja palkinnon joka rahassa tai luonnossa hallitukselle. Mexikon öljylähteiden omistajat ja öljyteollisuuden harjoittajat ovat suurimmaksi osaksi yhdysvaltalaisia ja englantilaisia kapitalisteja, noutuen niiden pääomasijoitukset lähes kolmeaantaa miljoonaa dollaria. Kun Mexikon verotuslaki Carranzan antamalla määräyksellä astui voimaan, menivät näiden öljykapitalistien edustajat Yhdysvaltain lähettilään Fletcherin puheille, joka esitti heidän valituksensa Yhdysvaltain hallitukselle.

Viime huhtikuulla asetti Yhdysvaltain valtiovero lähettiläs Fletcherin kautta Mexikon hallitukselle lähettämässään ankarassa nootissa sille kannalle, että kysymyksessä oleva verotuslaki on takavarikoiva luonteeltaan, otaen omaisuuden "ilman lain määräästä". Nootissa selitettiin että "Yhdysvaltain hallituksen velvollisuutena on mitä vakavammin ja kunnioittavammin kiinnittää Mexikon hallituksen huomiota siihen että saattaa syntyä tilanne, jossa se (Yhdysvaltain hallitus) on pakotettu suojelemaan alamaistensa Mexikossa olevaa omaisuutta, jota yllämainittu laki uhkaa riistää tai vahingoittaa." Jos Mexiko siis pysyy päätöksessään lain voimaansattamisesta, on siitä vain yksi seuraus.

Kuusi vuotta kestäneen sisällissuuren riitelyn, vallankumouksen ja vastavallankumousten jälkeen sai Mexikon kansa viimein nykyisen hallituksen kautta rauhan. Syvästi juurtunut mädännäisyys ja väärä oli poistettava, ulkomaalaisten kapitalistien orjuuttama kansa oli vapautettava vanhat Diazin aikaiset lait, jotka olivat lahjontaneet kapitalistille maan luonnonrikkaukset kuten maat, metsät, kaivokset öljylähteet, vesivoiman ja muut väiset laitokset, oli kumottava Vallankumouksen ja Mexikon kansan uhrauksien ei saanut antaa mennä hukkaan. Mexikossa päätettiin muodostaa kansan tasavalta, eikä voittoilijain.

Mexikon uusi perustuslaki

Näiden seikkojen edellyttämänä laadittiin uusi perustuslaki joka on useissa suhteissa yksi merkillisimpiä asiakirjoja. Taantuneellisesti amerikalaiset lakimiehet, jotka itsepäntaisesti riippuvat kiinni kuolleessa menneisyydessä, kutsuvat sitä "ansari-perustuslaiksi". Edistysmielisiä ihmisiä on se parhain suositella tämän lain puolesta. Ainoa puoli josta sitä voidaan asiallisesti arvostella, on se että se on tavallista yksityiskohtaisempi. Mutta kun otamme huomioon sen tavan, millä amerikalaiset tuomioistuimet ovat selittäneet Yhdysvaltain perustuslain eräitä kohtia — käyttäneet hyväkseen sen lyhytsanaisuutta — kääsitämme me helposti, miksi Mexikon perustuslain laatijat ottivat huomionsa yksityisheitkin niin tarkoin.

Mexikon perustuslain 76:nneen luvun 4-kohdan mukaan ovat "kaikki entisen hallituksen vuodelta 1876 tai sen jälkeen tekemät sitoumukset ja myönnytykset jotka ovat johtaneet maan, veden tai luonnonrikkaukset yksityisten tai yhtiöiden monopolin alaisiksi, uudelleen järjestettävät ja on toimeenpantavalla hallintolaitoksella oikeus julistaa niistä mitättömiksi sellaiset, jotka vakavasti haittaavat kansan etuja." Perustuslaki antaa kansalle oikeuden rajotella yksityisomaisuutta ja määrittellä sen suhteita milloin hyvänsä tavalla jonka se katsoo yleisille eduille hyödylliseksi.

suojelemiseksi. Oppi "lainmukaisesta menettelystä" saattaa olla voimassa Yhdysvalloissa, mutta Mexikoon näiden sitä ei voida toteuttaa, sillä siellä sitä yksinkertaisesti kieltäydytään tunnustamasta.

Kansalaisten oikeuksia ja työn ja yhteiskunnan hyvinvointia koskeva kohta tässä laadultaan ainoassa asiakirjassa. Mexikon perustuslaissa, on tykkäänän erilainen amerikalaisen omaisuus-käsitteiden ja "lainmukaisuusmenettelyjen" kanssa.

Jos Mexikolla on oikeus hyväksyä oma perustuslakinsa, niin pitäisi sille suoda myöskin oikeus noudattaa sitä. Luomisoikeuden pitäisi edellyttää myöskin säilyttämisoikeutta. Tuntuu uskomattomalta että presidentti Wilson sallisi Mexikon kansan itsehallinto-oikeuden vaihdettavaksi voitonhankkijain liikkeenharjoittamisoikeuksiin.

Saattetaan väittää että Amerikan ja Englannin alamaiset ovat tehneet sijoituksiaan meksikolaisiin öljynaihiin rehelliässä tarkoituksessa, luottaen siihen, että Mexikon hallitus suojelee heidän oikeuksiaan. Tosiasia kuitenkin on, että suurin osa näistä sijoituksista on tehty vuoden 1876 jälkeen Diazin itsevaltuuden aikana. Ne jotka tulevat Mexikon historiaa noita onnettomilta ajoilta, tietävät mitä keinolla käytettiin luovutusten ja myönnytysten saamiseksi Diazilta. Diaz apureineen liittoutui ulkomaalaisten kapitalistien kanssa, varastaakseen Mexikon luonnonrikkaukset. Hän suojeli ulkomaalaisia riistäjiä niin kauan kuin hänen valtansa kesti. Totta on sekin että he uskoivat Diazin ja hänen seuraajansa, edellyttämällä että se olisi samanlainen itsevaltuus kuin Diazin, suojelemaan heitä. Mutta onko meidän

Toimittaja paikkoja avoinna

Täten julistetaan parin toimittajan paikka Toverissa hakukelpoisten puoletoverien haettavaksi. Hakijoilta vaaditaan sosialistisen liikkeen tuntemusta sekä kykyä kääntää kirjoituksia suomenkielestä englanninkielelle ja päinvastoin. Ainoastaan sellaiset, jotka ovat olleet vähintään vuoden sosialistiprofissa, voivat tulla huomioonotetuiksi.

Kun ainakin yksi paikka on täytettävä niin pian kuin kelloinen hakija ilmestyy, niin kehoitetaan toimeen yrkkijöitä lähettämään hakemuksensa viivyttelemättä. Toisen paikan täyttämisen tulee kysymyksen vastata tuonnempaan.

Hakijoita voivat tulla huomioon myöskin sellaiset naiset, jotka ovat noutaneet konekirjuri-ta, varden kirjoittaa sekä suomea että englanninkielä.

Hakemukset lähetettävä osoitteella.

Toverin Johtokunta, Box 99, Astoria, Ore.

TILATAVAKSI TARJOTAAN KIRJA

Sara Kivistö

KIRJ. AKU PÄIVIÖ

Kirja sisältää noin 150 sivua (suurta kokoa), sidottuna kovin kansiin maksaa se ainoastaan 50 senttiä. Mikä on Kirja Sara Kivistö? Sara Kivistö on kirja, jossa toiv. Aku Päiviö tunnetulla taidollaan kuvalee huutoaloja Suomessa ja miten noita orjamerkinnoita aikinaan Suomessa harjoitettiin. Kuvaus on hyvin mielenkiintoinen ja antaa selvän käsityksen niistä valkuteista mitkä olivat ohjaamassa noita ihmiskauppoja, etenkin siinä minkälaisessa alennustilassa — sekä nuoret että vanhat — huutoalaiset sen kautta asetettiin. Samalla se tuo tunteellisen kuvauksen yhden huutoalaistyön monivalheesta elämästä ja niistä kärsimykistä, mihin hänen yhteiskunnallisen asemansa hänet, huutoalaistyön saaneena, johtaa ja kuinka hänelle kovien koettelemusten jälkeen selviää mitä on sorrettu kansanluokan tehtävä vapautukseen ja saavuttamiseen mahdollisuuden elää ihmisenä.

Mellä on kaunokirjallisuudessaan hyvin harvoja teoksia, jotka tätä alaa näin selväpiirteisesti käsittelevät. (Jotka eivät ole vakinaisia asiamiehämme, tulee rahan seurata tilausta. Asiamiehet saavat 20 prosenttia alennuksen.)

Tilata osoitteella: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore. Tähän mukaan liitän.....dollaria.....senttiä ja pyydän lähettämään osotteellani.....kpl. kirja Sara Kivistö. Nimi..... Osoite.....